

Full diocesà

23 de juny del 2019

p4 – Conferències a Tàrrrega i Berga

p6 – Pelegrinatge a Lurdes de França

L'Eucaristia, anticipació del paradís

L'Eucaristia és el cor palpitant de l'Església, la genera i regenera, la reuneix i li dóna força. Però l'Eucaristia ens prepara també un lloc a dalt, en l'eternitat, perquè és el Pa del cel. Ve d'allí, és l'única matèria en aquesta terra que té gust d'eternitat. És el pa del futur, que ja ens fa pregar un esdevenidor infinitament més gran que qualsevol altra expectativa. És el pa que sadolla els nostres desitjos més grans i alimenta els nostres somnis més bells. És, en una paraula, la penyora de la vida eterna: no solament una promesa, sinó una penyora, és a dir, una anticipació concreta del que ens serà donat. L'Eucaristia és la «reserva» del paradís; és Jesús, viàtic del nostre camí cap a la vida benaventurada que no acabarà mai.

En l'hòstia consagrada, Jesús ens prepara l'aliment, el menjar. En la vida necessitem alimentar-nos contínuament, i no solament de menjar, sinó també de projectes i afectes, desitjos i esperances. Els elogis més agradables, els regals més bonics i les tecnologies més avançades no basten, mai no ens sadollen del tot. L'Eucaristia és un aliment senzill, com el pa, però és l'únic que sadolla, perquè no hi ha amor més gran. Allí trobem Jesús realment, compartim la seva vida, sentim el seu amor; allí podem experimentar que la seva mort i resurrecció són per a nosaltres. I quan adorem Jesús en l'Eucaristia rebem d'ell l'Esperit Sant i trobem pau i alegria. Posem en primer lloc la missa, descobrim l'adoració en les nostres comunitats. *(Homilia del Corpus 2018, del papa Francesc)*

«Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec»

El Cos i la Sang de Crist / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí. (14,18-20)

Salm responsorial

«Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.» (Salm 109)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni. (11,23-26)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els

donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres. (9,11b-17)

«Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres»

«Sense l'eucaristia no podem viure»

Jean Hakolimana, prev.

Fa respecte pensar en el gran nombre de cristians que, en el món sencer, en dos mil anys d'història, han resistit fins a la mort per defensar l'eucaristia. Quants, encara avui, arriquen la vida per participar en la missa dominical: Egipte, Síria, Nigèria, Iraq, Pakistan etc.! L'any 304, durant les persecucions de Dioclecià, un grup de cristians del nord d'Àfrica van ser sorpresos mentre celebraven missa en una casa i van ser arrestats. El procònsol romà, en l'interrogatori, els va preguntar per què ho feien sabent que era absolutament prohibit. I van respondre: «Sense el diumenge no podem viure.»

En la seva catequesi del 15 de gener de l'any passat, el Sant Pare feia aquest comentari: «Aquests cristians del nord d'Àfrica van ser assassinats perquè celebraven l'eucaristia. Han deixat el testimoni que es pot renunciar a la vida terrenal per l'eucaristia, perquè aquesta ens dona la vida eterna, fent-nos partícips de la victòria de Crist sobre la mort. Un testimoni que ens interpel·la a tots i demana una resposta sobre què significa per a cada un de nosaltres participar en el sacrifici de la missa i acostar-nos a la taula del Senyor. ¿Estem buscant aquesta font que «raja aigua viva» per a la vida eterna, que fa de la nostra vida un sacrifici espiritual de lloança i d'agraïment i fa de nosaltres un sol cos amb Crist? Aquest és el sentit més profund de la santa eucaristia, que significa «agraïment»: agraïment a Déu Pare, Fill i Esperit Sant que ens atrau i ens transforma en la seva comunió d'amor. Per tant, no és solament el fet d'anar a missa, sinó també fer de la nostra vida una eucaristia, és a dir, un pa partit i compartit, com Jesús.

La imatge

Jesús alimenta la multitud de seguidors en lloc despoblat; havien escoltat el missatge del Regne i havien estat guarits. Són cinc mil homes. Jesús mana als deixebles que els donin menjar, però només disposen de cinc pans i dos peixos. Asseguts en grups de cinquanta, Jesús executa el gest eucarístic, i encara sobran dotze coves. Cada diumenge arreu els cristians vivim coses semblants.

Els pans i els peixos (s. XVII). B. Strozzi

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

24 dilluns

— Sant Joan Baptista

— Sant Simplicí

Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/Lc 1,57-66.80

25 dimarts

— Sant Guillem

Gn 13,2.5-18/Salm 14/Mt 7,6.12-14

26 dimecres

— Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer

— Sant Pelai

Gn 15,1-12.17-18/Salm 104/
Mt 7,15-20

27 dijous

— Sant Ciril d'Alexandria

— Sant Ladislau

— Sant Rodolf

Gn 16,1-12.15-16/Salm 105/
Mt 7,21-29

28 divendres

Sagrat Cor de Jesús

10è. aniversari de la mort del bisbe

Josep Maria Guix, emèrit de Vic

Ez 34,11-16/Salm 22/Rm 5,5b-11/
Lc 15,3-7

29 dissabte

— Sant Pere i Sant Pau

Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 diumenge XIII de durant l'any / Cicle C

Els Sants Protomàrtirs de l'Església de Roma

— Sant Marçal

1Re 19,16b.19-21/Salm 15/Ga 5,1.13-18/Lc 9,51-62

Manifest de Càritas – Corpus 2019

Càritas Diocesana de Solsona

Avui, festa de Corpus Christi, en què renovem la nostra fe en el sagrament eucarístic, celebrem també el Dia de la Caritat. Aquest any, sota el lema «Obre la porta, surt a l'encontre i camina en comunitat», l'Església ens invita a posar al centre de la nostra vida la mateixa causa que va moure Jesús a donar la seva vida: l'amor per tots els éssers humans, sobretot els més pobres i fràgils.

Aquest viure compromès és anar contra corrent del moviment que impera avui en la nostra societat. Viure la vida des de l'opció preferent per estimar els més pobres i vulnerables és una opció lúcida i madura que només es pot realitzar des d'una experiència personal i vital d'Amor.

Des d'aquesta opció cal que:

1r. Obrim la porta: a deixar que la realitat dels altres irrompi en la nostra vida, en cada grup, en les nostres Càritas. Només llavors, en la mesura en què ens deixem tocar per aquesta realitat, serà possible la transformació, primer la nostra i després la transformació social que volem des

del nostre model d'acció caritativa.

2n. Sortim a l'encontre: el papa Francesc no cessa en la seva crida a ser trobament per a d'altres. Aquest sortir a l'encontre suposa entrar en una dinàmica del cor perquè només podem estimar el que coneixem, i conèixer allò que estimem, només ens movem quan ens toca i ens deixem tocar per la vida dels altres.

3r. Caminem en comunitat: no estem sols, formem part d'una comunitat. En la comunitat cadascú hi té un lloc, una acció, un compromís. El servei que duem a terme no és fruit d'una tasca personal, sinó compartida, una tasca per a acollir altres persones a la nostra parròquia, per a promoure, per a protegir i per a integrar els nostres germans que ho necessitin. Som cridats a ser sants, homes i dones al servei dels pobres, dels malalts, dels tristos i abandonats dels nostres pobles i ciutats.

Per això Càritas us demana avui de forma especial la vostra col·laboració personal i econòmica per a sostenir l'activitat sociocaritativa que duu a terme. Moltes gràcies.

Conferències a Tàrraga i Berga

La setmana vinent tindran lloc unes conferències sobre «Educació de la intimitat i prevenció d'abusos sexuals a menors». La ponent serà la Sra. Lourdes Illà, psicòloga i sexòloga.

Les conferències tindran lloc a:

– **Zona Sud:** Parròquia de Tàrraga, 1r pis de la rectoria.

Dia 25 de juny a les 20.30 h.

– **Zona Nord:** Parròquia de Berga, església de Sant Joan.

Dia 26 de juny a les 20.30 h.

Recordem que aquestes xerrades formatives formen part del treball que s'està fent a la nostra diòcesi sobre el tema de la protecció de menors i són organitzades per la Delegació Diocesana de Protecció de Menors i Adults Vulnerables.

Trobada de Vellesa i Voluntariat de la zona Urgell-Segarra

El dijous 6 de juny Càritas Interparroquial de Cervera va acollir els voluntaris del programa «Vellesa i voluntariat», persones que visitem a casa i voluntaris que han deixat l'activitat a Càritas per motius de salut o personals de la zona Urgell-Segarra. En total es van reunir una quarantena de persones entre Mollerussa, Tàrrrega, Bellpuig i Cervera.

La jornada lúdica i formativa va començar amb la beninguda del rector de Cervera, Mn. Xavier Romero, i, tot seguit, Mn. Gaspar Comellas va dirigir la pregària. A con-

tinuació van projectar un vídeo amb el títol «Moments feliços», el qual va fomentar el diàleg entre els participants. Després voluntaris i assistents van explicar el seu voluntariat, acompanyament, amista... que han anat creant amb el pas del temps.

Finalitzada la formació es van adreçar a l'església de Sant Agustí, on van celebrar l'eucaristia i, per cloure la jornada, van tornar al Casal Parroquial a berenar. Abans de marxar i de manera molt animada es van fer fotografies i es canà «L'hora dels adéus».

Trobada de Vellesa i Voluntariat Llobregat i Cardener

El dia 12 de juny Càritas Parroquial de Puig-reig va acollir la trobada de Vellesa de les zones del Llobregat i del Cardener. Van assistir-hi voluntaris de Càritas d'Avià, Berga, Cardona, Montmajor-l'Espunyola i Puig-reig. La trobada va començar amb la salutació de Mn. Jordi Orobitg i d'Anna Güell, responsable de la comissió de Vellesa. Seguidament a través d'uns vídeos es va fer una reflexió sobre l'acompanyament a les persones grans que es visiten a domicili i a les residències, aspectes positius que ens aporta la relació amb ells, la importància de l'escolta... La part formativa va acabar amb un recull de fotos de les activitats de les diferents Càritas.

Seguidament es va visitar l'església vella, on van explicar la història de les pintures que hi ha i també la història dels

templers i del castell de Puig-reig. A continuació es va celebrar una eucaristia a l'església vella i la trobada va acabar amb un dinar comunitari.

Uns 750 participants en l'exitós pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitats de Vic i Solsona

El dia 12 de juny es va tancar una nova i exitosa edició del pelegrinatge a Lurdes de França de les Hospitalitats de Vic i Solsona.

El pelegrinatge es va iniciar el dissabte 8 de juny i durà cinc dies. Dies plens d'activitats, de pregària, però sobretot de molta convivència entre les persones que hi van com a malaltes i les persones voluntàries de servei. Un voluntariat en què l'ajuda, la companyia o els somriures que un prodiga són tornats per mil pels malalts.

Aquest sol motiu ja és un èxit i només per això ja val la pena tornar a Lurdes l'any vinent, com ho han expressat algunes de les persones que ens acompanyaven per primera vegada.

Quant als actes, van ser molt similars als de les passades edicions, destacant la repetició d'un que vam encetar l'any anterior titulat «Feu el que el malalt us digui». Una tarda per a descobrir, sobretot per part dels pelegrins i la gent de primer any; per a conèixer i per a aprofitar cadascú el seu temps per a fer el que volgués, sense ritmes ni horaris marcats.

Cal destacar també la processó de les torxes, presidida per la nostra hospitalitat i acompanyada d'un cant del Virolai molt sentit i que va fer posar la pell de gallina i arrencar

aplaudiments, gràcies a la interpretació de la manlleuenc Rosa Maria Ramírez Abella, acompanyada pel Cor de l'Hospitalitat. També convé destacar un any més la missa a la gruta en català i la passada per la gruta, malgrat fer-hi presència la pluja i una mica de vent.

A causa del mal temps, la processó del Santíssim es va haver de fer dins la basílica subterrània de Pius X. Els més joves, a més del seu servei de voluntariat, també van aportar el seu granet amb la missa més lúdica i festiva preparada per ells, una vetlla de pregària i també amb la tarda de teatre i música.

En definitiva, tot i alguna inclemència meteorològica, resultà un bon pelegrinatge, en què sempre hi ha feina a millorar però que complí els objectius amb escreix. El principal: acompanyar i acollir totes aquelles persones que volen viure l'experiència d'un pelegrinatge.

Entre els dos bisbats ens vam aplegar a Lurdes 741 persones (191 persones com a malaltes, 388 de personal de servei, i 162 com a pelegrins).

I ja comencem a pensar en la següent edició, que arribarà al número 53 i que se celebrarà, si Déu vol, del 6 al 10 de juny del 2020.

Joan Planellas ja és l'arquebisbe de Tarragona

Redacció

El dissabte 8 de juny tingué lloc l'ordenació episcopal i presa de possessió de l'arxidiòcesi de Mons. Joan Planellas i Barnosell a la catedral metropolitana de Tarragona.

L'arquebisbe electe fou rebut solemnement a la porta principal de la catedral pel capítol catedralici. A invitació del degà, féu el jurament de defensar sempre els drets primacials de la seu metropolitana i, seguidament, féu una visita al Santíssim Sagrament.

La celebració, que comptà amb la participació de més de dues mil persones, fou presidida pel cardinal arquebisbe de Barcelona, Mons.

Joan Josep Omella.

Al final, Mons. Joan Planellas pronuncià les seves primeres paraules com a arquebisbe metropolità de Tarragona saludant tot el poble sant que peregrina a Tarragona i tots els assistents, en especial els procedents de la diòcesi de Girona, de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i els seminaristes que s'hi formen.

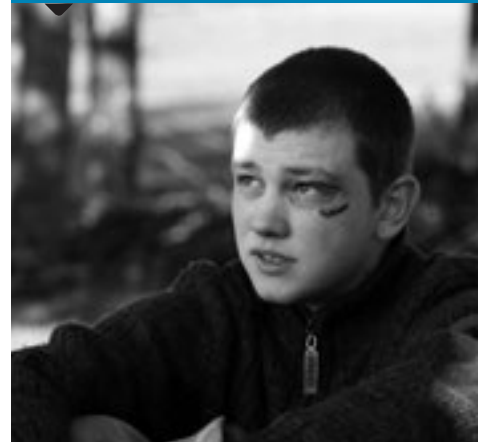
Conclougué amb aquestes paraules: «Vull que la meua vida entre vosaltres sigui un donació d'amor, vull que tot el meu esforç esdevingui serè, respectuós i cordial perquè vull estimar i patir per aquesta estimada Església.»

La Pel·lícula

El Creyente

Dirigida per Cédric Kahn

França, 2018

Intèrprets: Anthony Bajon i Damien Chappelle.

Drama. Per a joves.

Un jove de vint-i-dos anys, Thomas, decideix que és el moment de deixar la seva addicció a les drogues. A tal fi, decideix retirar-se a una comunitat aïllada en una muntanya als Alps. Dirigida per ex-drogoaddictes, tots els qui hi arriben segueixen un mètode diví per a guarir-se de la seva dependència: l'oració. Un lloc on Thomas descobrirà la senzillesa, l'amor, l'amistat, la pau...

És, doncs, una història d'amistat i de fe. Ens mostra com a través de les relacions humanes —així com els instruments en aquest cas tan sàviament oferts per la comunitat: l'oració i el cant— és possible una trobada i un camí espiritual. La relació personal de cadascú amb el misteri de la pregària és la protagonista de la narració.

Glossa

Exercicis espirituals i Raid Goum

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa poc us animava a aprofitar les vacances per a pelegrinar. Avui us invito a dues propostes espirituals per a fer uns dies de recolliment i de pregària: la tanda d'exercicis espirituals al Seminari del 22 al 27 de juliol i algun dels Raids Goum que organitzem els mesos de juliol i agost. Us recomano allò que jo mateix aprofitaré.

Els exercicis espirituals són un recés una mica llarg, seguint les pautes de Sant Ignasi de Loyola. Durant sis dies ens dedicarem exclusivament a l'oració, motivats, guiats i aconsellats per una persona amb llarga experiència en aquesta exercitació de la vida cristiana. Són un camí payoutat per a viure segons l'Evangelí, a través de la contemplació de l'obra de Déu en la història, especialment en el misteri de l'encarnació, vida oculta, vida pública, passió, mort i resurrecció de Jesús. Aquests exercicis tenen la gràcia d'oferir síntesis bíblico-teològiques i són molt suggeridors per a l'oració i la revisió de vida. Enguany predicarà la nostra tanda d'exercicis Mn. Joan Llidó, prevere de la diòcesi de Segorb-Castelló i gran expert en els exercicis espirituals ignasians. Encara recordo que fou ell el qui predicà els exercicis espirituals de la meva gran conversió.

El Raid Goum és una experiència d'oració, dejuni, pobresa, camí i fraternitat que es fa en una zona despoblada i àrida entre Sòria i Guadalajara i dura nou dies. És com uns exercicis espirituals per a persones que difícilment es "tancarien" en una casa d'espiritualitat durant una setmana llarga.

És una proposta exigent físicament, psicològicament i espiritualment. No està a l'abast de tothom i ofereix, sobretot, com una primera experiència llarga de caràcter espiritual, la vivència de l'empobriment integral i del límit com a camí vers l'abandó i la confiança en Déu. És una proposta que lliga amb la llarga tradició de l'espiritualitat del desert i que provoca un desafiament a unes generacions que experimenten el vertigen de trobar-se amb ells mateixos i amb Déu.

Recomano alguna d'aquestes propostes sobretot a aquelles persones que s'adonen que la seva vida espiritual està estancada i hi descobreixen algun aspecte que no està en sintonia amb l'Evangelí i necessiten conversió, o que volen discernir la vocació o una reorientació de vida segons la voluntat de Déu. Trobareu tota la informació i el mode d'inscriure-us-hi a la nostra web.

